

46 | DIMARTS, 27 D'AGOST DEL 2019

QUI S'HA TORNAT A TORNAR EMPORDÀ

AGENDA EMPORDÀ • CULTURA & SOCIETAT

Entrevista **Mireia Farrés**

Trompetista. Actual trompeta solista de l'Orquestra de Barcelona, aquest dimarts actua, per primer cop, amb un dels organistes més rellevants del panorama actual, Juan de la Rubia. Ho fan dins la Schubertiada, però en un escenari nou, la Basílica de Castell d'Empúries.

«Envejo els altres instruments pel seu repertori»

► La trompetista Mireia Farrés i l'organista Juan de la Rubia debuten junts, per primer cop, dimarts a la Schubertiada

Cristina Vilà

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

■ Li interessa explorar totes les possibilitats de la trompeta per aportar la seva «personalitat». Conèixer Juan de la Rubia ha estat «amor a primera vista» i té la certesa que aquest concert serà «l'inici d'una llarga trajectòria junts».

■ Un concert d'òrgue i trompeta. No és tan estrany, no?

■ No, és una de les formacions més antigues. És més difícil trobar un recital de trompeta i piano. Amb la trompeta, morfològicament parlant, hi va haver una involució. Durant el barroc es tocava la trompeta barroca, però ho feia poca gent. A l'època de Bach, una persona de la cort la tocava molt bé i per això ell va escriure tant. Aquest instrument, però, no va evolucionar i hi ha molt poca cosa en clàssica i música orquestral. I com a instrument solista, menys. No tenim cap concert ni de Mozart, ni Beethoven ni Brahms perquè l'instrument no podia fer l'escala cromàtica, només l'harmonica i, òbviament, no donava per fer un concert solista.

■ El deixava en desavantatge.

■ Es van deixar de fer concerts i la trompeta tenia una funció d'acompanyant. El concert de Haydn va ser el primer escrit perquè hi havia un luter que va fer una trompeta que podia fer tota l'escala cromàtica i, a partir d'aquí, va tornar a evolucionar. Ara sí que hi ha molts concerts per a trompeta.

■ Què escoltarem en aquest concert amb Juan de la Rubia?

■ A Castello faig una col·laboració amb en Juan. No serà un concert íntegre de trompeta i òrgue, que suposo que arribaran en un futur. I la trompeta farà més d'acompanyant posant notes de color. Tocarem els *hits* que hi ha per a trompeta, com *Trompet voluntary* de Clarke, la *Sonata* de Purcell o unes suites molt boniques de Handel. També dues obres d'òrgue molt famoses en què jo faré la melodia d'òrgue i la resta, en Juan sol.

■ Per què hi ha tan poques dones trompetistes?

■ És una pregunta que me la fan molt, però jo l'he sentit poc en el món laboral malgrat que és una realitat. Quan vaig començar a tocar la trompeta a Sant Pedor hi havia moltes noies que la tocaven i i tant poc em va semblar estrany per triar-la ni per res. En marxar als Estats Units, tampoc, perquè hi havia moltes dones tocant-la. Quan vaig tornar aquí i vaig presentar-me per

a la plaça de trompeta solista de l'Orquestra de Granada, allà sí que, dels quaranta candidats, era l'única dona. Aleshores sí que ho vaig pensar.

■ I a què es deu?

■ Crec que és més perquè és poc vist que perquè requereixi una força extraordinària.

■ Per què la va escollir?

■ La mare sempre diu que ho tenia claríssim des que vaig entrar a l'escola de música.

■ Què li aporta?

■ No m'ho he plantejat mai. M'agrada molt la sonoritat de la trompa, del xelo, però sempre ha estat natural per mi agafar la trompeta. No m'ho he qüestionat mai. Envejo els altres instruments pel repertori que tenen, però a banda d'això...

■ Es formà als Estats Units.

■ Sí, quan feia la selectivitat ja tenia clar que volia fer música. El 1998 encara no existia l'ESMUC i vaig acabar a Boston, on vaig fer la carrera. L'experiència va ser molt bona, tres anys que van ser com vint.

■ Per què va tornar?

■ Anàvem a quedar-nos allà. Havia entrat en una orquestra a Miami, tenia beca i plaça a dues escoles, però, un estiu, pujant a Gòsol, vam decidir no marxar. Ens vam quedar per la terra, que tira molt.

Mireia Farrés debuta a la Schubertiada, com també ho fa Juan de la Rubia.

MAT ZIRIUS